

Prežihov Voranc DVE PRIJATELJICI

Dve prijateljici, partizanki Martina in Fanika, sta se sprijateljili iz solskih let; kar je delala ena, je vedela druga. Tudi v vojni sta se sprijateljili, ni bil varen in šele daleč za prvimi grčji je bilo varno zavetje. In tako sta šli. Pokrajina, po kateri sta hodili, je bila jesenska, vsa rumena in pomurje in zato je bilo vse tako otožno. Vasi, ki so se svetilele nekje na obronkih sosednjih gričev, so se zdele silno daleč in silno samotne. Večkrat je Martina rekla Faniki: «Fanika, ne morem več, omagala boma.» Fanika ji je vselej odgovarjale: «Martina, ne smeš omagati, pomagala ti boma.» Martina je dobila kroglo nemak pod srce in je kljub temu imela še toliko moči, da je sama hodila. Ali hodila je vedno teže, vedno pogostejše je morala počivati in nazadnje je že začela pljuvati kri, meto, deklško kri. «Fanika, jaz ne morem več, je rekla Martina s čudnim bleškom v plavih očeh. «Malo bova počile, potem bomo hodili. Vidiš, naš greh, tudi za nama», je rekla Martina z bodrim glasom. Obe sta se sprijateljili, ni bil varen in šele daleč za prvimi grčji je bilo varno zavetje. In tako sta šli. Pokrajina, po kateri sta hodili, je bila jesenska, vsa rumena in pomurje in zato je bilo vse tako otožno. Vasi, ki so se svetilele nekje na obronkih sosednjih gričev, so se zdele silno daleč in silno samotne. Večkrat je Martina rekla Faniki: «Fanika, ne morem več, omagala boma.» Fanika ji je vselej odgovarjale: «Martina, ne smeš omagati, pomagala ti boma.» Martina je dobila kroglo nemak pod srce in je kljub temu imela še toliko moči, da je sama hodila. Ali hodila je vedno teže, vedno pogostejše je morala počivati in nazadnje je že začela pljuvati kri, meto, deklško kri. «Fanika, jaz ne morem več, je rekla Martina s čudnim bleškom v plavih očeh.

«Malo bova počile, potem bomo hodili. Vidiš, naš greh, tudi za nama», je rekla Martina z bodrim glasom. Obe sta se sprijateljili, ni bil varen in šele daleč za prvimi grčji je bilo varno zavetje. In tako sta šli. Pokrajina, po kateri sta hodili, je bila jesenska, vsa rumena in pomurje in zato je bilo vse tako otožno. Vasi, ki so se svetilele nekje na obronkih sosednjih gričev, so se zdele silno daleč in silno samotne. Večkrat je Martina rekla Faniki: «Fanika, ne morem več, omagala boma.» Fanika ji je vselej odgovarjale: «Martina, ne smeš omagati, pomagala ti boma.» Martina je dobila kroglo nemak pod srce in je kljub temu imela še toliko moči, da je sama hodila. Ali hodila je vedno teže, vedno pogostejše je morala počivati in nazadnje je že začela pljuvati kri, meto, deklško kri. «Fanika, jaz ne morem več, je rekla Martina s čudnim bleškom v plavih očeh.

«Malo bova počile, potem bomo hodili. Vidiš, naš greh, tudi za nama», je rekla Martina z bodrim glasom. Obe sta se sprijateljili, ni bil varen in šele daleč za prvimi grčji je bilo varno zavetje. In tako sta šli. Pokrajina, po kateri sta hodili, je bila jesenska, vsa rumena in pomurje in zato je bilo vse tako otožno. Vasi, ki so se svetilele nekje na obronkih sosednjih gričev, so se zdele silno daleč in silno samotne. Večkrat je Martina rekla Faniki: «Fanika, ne morem več, omagala boma.» Fanika ji je vselej odgovarjale: «Martina, ne smeš omagati, pomagala ti boma.» Martina je dobila kroglo nemak pod srce in je kljub temu imela še toliko moči, da je sama hodila. Ali hodila je vedno teže, vedno pogostejše je morala počivati in nazadnje je že začela pljuvati kri, meto, deklško kri. «Fanika, jaz ne morem več, je rekla Martina s čudnim bleškom v plavih očeh.

«Malo bova počile, potem bomo hodili. Vidiš, naš greh, tudi za nama», je rekla Martina z bodrim glasom. Obe sta se sprijateljili, ni bil varen in šele daleč za prvimi grčji je bilo varno zavetje. In tako sta šli. Pokrajina, po kateri sta hodili, je bila jesenska, vsa rumena in pomurje in zato je bilo vse tako otožno. Vasi, ki so se svetilele nekje na obronkih sosednjih gričev, so se zdele silno daleč in silno samotne. Večkrat je Martina rekla Faniki: «Fanika, ne morem več, omagala boma.» Fanika ji je vselej odgovarjale: «Martina, ne smeš omagati, pomagala ti boma.» Martina je dobila kroglo nemak pod srce in je kljub temu imela še toliko moči, da je sama hodila. Ali hodila je vedno teže, vedno pogostejše je morala počivati in nazadnje je že začela pljuvati kri, meto, deklško kri. «Fanika, jaz ne morem več, je rekla Martina s čudnim bleškom v plavih očeh.

«Malo bova počile, potem bomo hodili. Vidiš, naš greh, tudi za nama», je rekla Martina z bodrim glasom. Obe sta se sprijateljili, ni bil varen in šele daleč za prvimi grčji je bilo varno zavetje. In tako sta šli. Pokrajina, po kateri sta hodili, je bila jesenska, vsa rumena in pomurje in zato je bilo vse tako otožno. Vasi, ki so se svetilele nekje na obronkih sosednjih gričev, so se zdele silno daleč in silno samotne. Večkrat je Martina rekla Faniki: «Fanika, ne morem več, omagala boma.» Fanika ji je vselej odgovarjale: «Martina, ne smeš omagati, pomagala ti boma.» Martina je dobila kroglo nemak pod srce in je kljub temu imela še toliko moči, da je sama hodila. Ali hodila je vedno teže, vedno pogostejše je morala počivati in nazadnje je že začela pljuvati kri, meto, deklško kri. «Fanika, jaz ne morem več, je rekla Martina s čudnim bleškom v plavih očeh.

«Malo bova počile, potem bomo hodili. Vidiš, naš greh, tudi za nama», je rekla Martina z bodrim glasom. Obe sta se sprijateljili, ni bil varen in šele daleč za prvimi grčji je bilo varno zavetje. In tako sta šli. Pokrajina, po kateri sta hodili, je bila jesenska, vsa rumena in pomurje in zato je bilo vse tako otožno. Vasi, ki so se svetilele nekje na obronkih sosednjih gričev, so se zdele silno daleč in silno samotne. Večkrat je Martina rekla Faniki: «Fanika, ne morem več, omagala boma.» Fanika ji je vselej odgovarjale: «Martina, ne smeš omagati, pomagala ti boma.» Martina je dobila kroglo nemak pod srce in je kljub temu imela še toliko moči, da je sama hodila. Ali hodila je vedno teže, vedno pogostejše je morala počivati in nazadnje je že začela pljuvati kri, meto, deklško kri. «Fanika, jaz ne morem več, je rekla Martina s čudnim bleškom v plavih očeh.

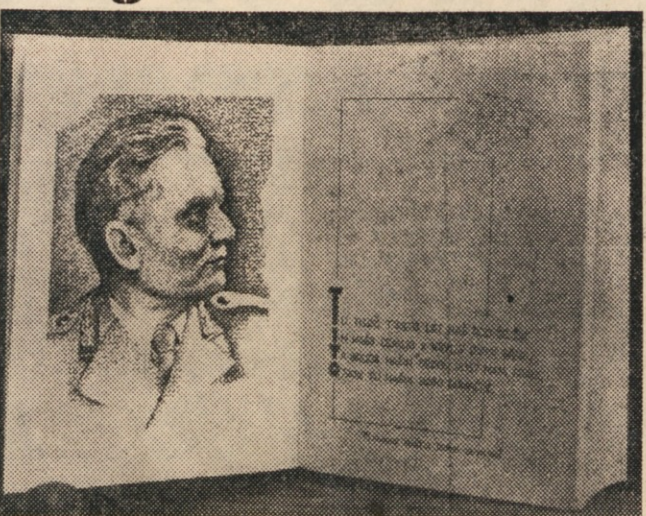
«Malo bova počile, potem bomo hodili. Vidiš, naš greh, tudi za nama», je rekla Martina z bodrim glasom. Obe sta se sprijateljili, ni bil varen in šele daleč za prvimi grčji je bilo varno zavetje. In tako sta šli. Pokrajina, po kateri sta hodili, je bila jesenska, vsa rumena in pomurje in zato je bilo vse tako otožno. Vasi, ki so se svetilele nekje na obronkih sosednjih gričev, so se zdele silno daleč in silno samotne. Večkrat je Martina rekla Faniki: «Fanika, ne morem več, omagala boma.» Fanika ji je vselej odgovarjale: «Martina, ne smeš omagati, pomagala ti boma.» Martina je dobila kroglo nemak pod srce in je kljub temu imela še toliko moči, da je sama hodila. Ali hodila je vedno teže, vedno pogostejše je morala počivati in nazadnje je že začela pljuvati kri, meto, deklško kri. «Fanika, jaz ne morem več, je rekla Martina s čudnim bleškom v plavih očeh.

«Malo bova počile, potem bomo hodili. Vidiš, naš greh, tudi za nama», je rekla Martina z bodrim glasom. Obe sta se sprijateljili, ni bil varen in šele daleč za prvimi grčji je bilo varno zavetje. In tako sta šli. Pokrajina, po kateri sta hodili, je bila jesenska, vsa rumena in pomurje in zato je bilo vse tako otožno. Vasi, ki so se svetilele nekje na obronkih sosednjih gričev, so se zdele silno daleč in silno samotne. Večkrat je Martina rekla Faniki: «Fanika, ne morem več, omagala boma.» Fanika ji je vselej odgovarjale: «Martina, ne smeš omagati, pomagala ti boma.» Martina je dobila kroglo nemak pod srce in je kljub temu imela še toliko moči, da je sama hodila. Ali hodila je vedno teže, vedno pogostejše je morala počivati in nazadnje je že začela pljuvati kri, meto, deklško kri. «Fanika, jaz ne morem več, je rekla Martina s čudnim bleškom v plavih očeh.

«Malo bova počile, potem bomo hodili. Vidiš, naš greh, tudi za nama», je rekla Martina z bodrim glasom. Obe sta se sprijateljili, ni bil varen in šele daleč za prvimi grčji je bilo varno zavetje. In tako sta šli. Pokrajina, po kateri sta hodili, je bila jesenska, vsa rumena in pomurje in zato je bilo vse tako otožno. Vasi, ki so se svetilele nekje na obronkih sosednjih gričev, so se zdele silno daleč in silno samotne. Večkrat je Martina rekla Faniki: «Fanika, ne morem več, omagala boma.» Fanika ji je vselej odgovarjale: «Martina, ne smeš omagati, pomagala ti boma.» Martina je dobila kroglo nemak pod srce in je kljub temu imela še toliko moči, da je sama hodila. Ali hodila je vedno teže, vedno pogostejše je morala počivati in nazadnje je že začela pljuvati kri, meto, deklško kri. «Fanika, jaz ne morem več, je rekla Martina s čudnim bleškom v plavih očeh.

«Malo bova počile, potem bomo hodili. Vidiš, naš greh, tudi za nama», je rekla Martina z bodrim glasom. Obe sta se sprijateljili, ni bil varen in šele daleč za prvimi grčji je bilo varno zavetje. In tako sta šli. Pokrajina, po kateri sta hodili, je bila jesenska, vsa rumena in pomurje in zato je bilo vse tako otožno. Vasi, ki so se svetilele nekje na obronkih sosednjih gričev, so se zdele silno daleč in silno samotne. Večkrat je Martina rekla Faniki: «Fanika, ne morem več, omagala boma.» Fanika ji je vselej odgovarjale: «Martina, ne smeš omagati, pomagala ti boma.» Martina je dobila kroglo nemak pod srce in je kljub temu imela še toliko moči, da je sama hodila. Ali hodila je vedno teže, vedno pogostejše je morala počivati in nazadnje je že začela pljuvati kri, meto, deklško kri. «Fanika, jaz ne morem več, je rekla Martina s čudnim bleškom v plavih očeh.

Nova slovenska knjiga na Mangrtu odgovor laškim skrunilcem

Tu tišoč tri sto let naš narod že žije In našo zemljo v krvi, v ognju brani, Ta gruda naših dedov kost nam hrani, Otrok tu naših bodo domačije

28. avgusta je skupina 5 planincev iz Tolmina, med katerimi je bil tudi predstavnik ljudske oblasti tov. Kodrič, na vrhu Mangrta zamenjala začasno planinsko knjigo z novo veliko vpisno knjigo iz usnja. Knjigo, ki so jo pustili na vrhu italijanskih alpinistov, so že zamenjali prej naši planinci z omenjeno začasno knjigo. Na prvi sliki, zgoraj vidimo našo stran nove knjige.

Spodaj levo: Tolminski planinci polagajo v skledo novo vpisno knjigo PD Tolmin. Spodaj desno: Obmejni kamen, postavljen 12 metrov severno od vrha Mangrta, kar dokazuje, da je bila odnesena knjiga 12 metrov globoko na jugoslovansko ozemlje in da so torej morali italijanski vojaki za toliko metrov prekorati mejo, tudi če so, kakor trde, plezali na vrh po severni Mangrtovi steni.

DANSKA - DEŽELA NAJNAPREDNEJŠIH ZAKONOV

Kopenhagen, najvažnejše pristanišče severnih dežel Dežela kralja pravljic, Andersena - Najvišja točka na Danskem komaj 172 m nad morjem - Vsak drugi prebivalec Danske svoje kolo - Z živinorejo rešili Danci gospodarsko krizo dežele - Socialno skrbstvo med najboljšimi naprednimi na svetu

Danska, dežela 500 otokov in Jutlandskega polotoka, predstavlja Severne Evrope, ključ Baltičkega morja, ki je šestdeset kilometrov široko. Z njimi je zvezovala zaradi svoje socialne ureditve, zaradi visoke kulturne ravni prebivalstva, med katerimi sploh ne najdemo nepismenih, eno prvih mest med civiliziranimi narodi na svetu.

V državnem proračunu zavzemajo glavna mesta stroški za socialno ureditev in za ljudsko izobrazbo; manjšo vrednost pa zavzemajo stroški za oboroževanje. Če bi se morska gladina dvignila za 50 metrov, bi voda pokrila večji del dežele, kajti najvišja točka je na Jutlandskem polotoku in dosega komaj 172 metrov. Na prvi pogled se zdi, da je danska pokrajina enolična, vendar ima tudi to enoličnost svoje privlačnosti. Na vsakem koraku srečamo milino na veter, samotne mlake in predvsem govedo na pašah, brez katerega si dvajset tisoč ljudi vseh vrst, od prekočasnih parrikov do navadnih barbic.

Se v preteklem stoletju so Danci jemali deželo od vsake ladije, ki je šla skozi Sund; ta davek je bil imenovit v današnji dan. Danes, leta 1957, so razne evropske države prisilile Dancos, da je odpravila ta davek, v odškodnino pa je do 1960 milijonov kron. Ob koncu stoletja pa so Danci otvorili v Kopenhagnu pristojo pristanišče, ki je skoro mesto zase z vsemi svojimi napravami, trgovinami in uradi. Polet živga vrvenja v pristanišču živi svojo mirno življenje tudi danska prestolnica, nemalo starodavni gradovi s številnimi stolpi, imenovani tudi zeleni mestozar zaradi številnih parkov in spomenikov, ki je ribolov.

Svetovno gospodarstvo

KORUPCIJA IN PONEVERBE V Sovjetski zvezi so zelo pogosti primeri korupcije in zlorabe službenega položaja z strani voditeljev. V Dnepropetrovsku, v ukrajinski SSR, je na primer direktor trupa zelenostroja Venizija brez potrebnih kvalifikacij zavzel v poslednjih petih letih razpisniški svoj službeni položaj. Direktor prav tako v kratkem času večkrat menjal svoj vodilni položaj čeprav so ga podinovili določili mesta. Podobno je bilo tudi z direktorjem prehranbenega kombinata Dmitrijevskim in z direktorjem kombinata Kulikovim, ki sta kradla državni denar. V vseh teh primerih je sodišče izreklo zelo hude kazni.

EVROPSKA PROIZVODNJA JEKLA Po vseh letih OZN bodo države Zahodne Evrope proizvedle leta 1957 72 milijonov ton jekla. V istem času pa bodo SZ in njemu sateliti skupaj imeli 55 milijonov ton jekla. Posamezne države zahodno-evropske skupnosti pa bodo proizvedle sledeče količine jekla: Belgija je leta 1957 proizvedla 5,5 milijona ton jekla.

ir, ga bo v letu 1953 proizvedla 6 milijonov. Velika Britanija je leta 1951 proizvedla 17,5 milijona ton, leta 1953 pa ga bo proizvedla 20 milijonov. Francija in Poljska sta imela leta 1951 13,7 milijona ton jekla, prihodnje leto pa ga bosta proizvedla 16 milijonov, Luksemburg bo dal 3 milijone in pol ton jekla, dočim bo dala Zahodna Nemčija 16 milijonov. Po zadnjih poročilih se je nemška proizvodnja premočno povzpela na tako visoko, da se lahko že kosa z britansko.

AMERISKA POMOC EVROPSKEMU POOLU JEKLA V Washingtonu prihajajo vesti, da ga Mutual Security Agency, prolela možnost podpore evropskemu poolu premo. ga in jekla. Podpora naj bi jo teh vseh dala ZDA. Iz istih krogov pa se je tudi izvedelo, da so vse vesti, ki so trdile, da bo ta pomoč kmalu izročena, neosnovane. Na vsak način pa na to dela.

NOVA TOVARNA ALUMINIJA NA ALJASKI »Aluminijsko podjetje za Ameriko« javlja, da ima v načrtu gradnjo velike tovarne za predelovanje aluminija v Skagwayju na Aljaski. Gradnja podjetja se bo nekoliko

Solidnost in težave avstrijske industrije

Ce bi hoteli v kratkih besedah označiti trenutno stanje avstrijske industrijske proizvodnje, bi morali reči, da je polno. Seveda se danes ne more govoriti tako kategorično o industriji na splošno, ker je posamezna industrijska veja včasih povsem ločena, včasih pa neposredno povezana z drugo industrijo. Poleg tega živijo danes Avstrijci iz dovolj dobrih virov, v razmerah, ki ji ne dovoljujejo popolnega razmaha. Iz vsega tega sledi, da smemo trenutno dati le sliko posamezne industrijske veje ali pa celo posameznih podjetij, in ta slika bi nam posredno pokazala, da je trenutno stanje avstrijske proizvodnje povoljno.

Avstrijske tovarne kemikalij in umetnih gnojil v Linzu so ohranile cene svojim proizvodom kljub temu, da so se dvigale cene surovin in da je v svetu zelo veliko povpraševanje po tem blagu. Poleg tega zatirajo, da bodo cene tem izdelkom ostale nespremenjene vse prihodnje leto. V prvi polovici letošnjega leta je stopila v obrat še nova tovarna sulfatov in že v maju letos dosegla proizvodnjo 1650 ton umetnih gnojil. Tudi Grundseer, Cipswerke, tovarna, ki izdeluje razne vrste mavca in krede, je povečala svoj obrat ter potenceirala svojo proizvodnjo. Da ostanemo le v okviru kemične proizvodnje, bomo omenili, da je še potrošnja strupa proti mrču »Dicopur« potrojila in zato tudi proizvodnja raste v enakem razmerju. Iz polletnega obdobja »Oesterreichische Stickstoffwerke« iz Linza je razvidno, da je podjetje izdelalo samo

amonijevog nitrata 450.000 ton, kar predstavlja za 17 odstotkov več kot v enakem razdobju lani. Tudi v izvozu se opaža enak sorazmerje, kajti letošnji izvoz istega artikla znaša 16 odstotkov več kot izvoz v enakem razdobju leta 1950-51. Podoben napredek dokazuje tudi industrija papirja in predvsem še kartonažna industrija in to ročno kakor tudi strojno. Z novo pejo za izdelovanje cementa, ki je začela z obratom pred kratkim v Kirchbichlu, se je proizvodnja cementa zvečala za dobrih 100.000 ton na leto, kar pa še ne bo zadostilo domačim potrebam.

S takim naštevanjem stalnega razširjanja tovarne ter sorazmerna večanja proizvodnje blaga in istočasno tudi večanja izvoza bi lahko še nadaljevali, ker je vse avstrijsko gospodarstvo v nekakem sicer počasnem, toda stalnem vzponu. Zato je tudi avstrijsko sodelovanje na inozemskih tržiščih ter sejnih letov večje ter izrazitejše. Na prihodnjem zagrebškem velesejmu bo avstrijska industrija zasedala zelo veliko površino razstavnega prostora, in sicer 1600 ali celo 2100 kvadratnih metrov. To dokazuje, da so avstrijski trgovski in industrijski krogi pravilno ocenili zanimanje jugoslovanske ekonomije za njene izdelke. Poleg na zagrebškem velesejmu bo Avstrija sodelovala tudi na velesejmu v Stockholm, v Frankfurtu in v Izmiru.

Do sedaj smo stalno omenjali uspehe avstrijske industrije in njihov pomen v sodelovanju s sosedji ter smisel za plasiranje svojega blaga v inozemstvu. Omeniti pa moramo tudi neuspeh. Tekstilna industrija preživlja težke dneve. Anglija je znana po svoji tekstilni industriji ter tudi po svoji solidnosti in posameznih posegih, tako v notranjem kakor v mednarodnem gospodarstvu. In vendar je tudi angleško tekstilno industrijo zajela nekaka težka ura. Podobno, četudi v manjšem obsegu, se je zgodilo s švicarsko tekstilno industrijo, ki si še sedaj popravlja kosti. Enak pojav imamo v avstrijski tekstilni industriji.

Avstrijska tekstilna industrija kaže znižanje uporabe surovin v primeri z letom 1951, takole: volne za 14 odstotkov, bombaža za 23 odstotkov, umetne volne za 45 odstotkov, umetne svilne pa kar za 58 odstotkov manj kot prejšnje leto. To je znak, da je avstrijska tekstilna industrija še vedno v slabih vodah, ter da ne kaže nobenega napredka v razmerju druge industrije, kjer je ves potek ne samo zadovoljiv, ampak celo zelo povišan. Na vsak način pa ni tekstilna industrija v Avstriji tista, ki daje svoj značaj državnemu gospodarstvu, četudi je ne smemo omalovaževati, ker zajejma z raznimi industrijskimi vejami, ki so povezane z njo in s svojimi sicer povišani izvozi tekstila, le dovoljno količino negotovega gospodarstva, ki bi moglo volivati tudi na ostalo gospodarstvo.

Tudi gledališče v službi protijugoslovanske gonje Za protijugoslovansko gonjo se v Romuniji izkoristi tudi gledališče. Kakor je znan roman Viktorja Maljeva »Jugoslovanska tragedija«, kjer pisatelj opisuje najrazličnejše laži in izmišljotine, da bi s tem gradil Jugoslavijo, tako postaja se lahko mešano »popularna« drama »Volkovi«, ki jo je napisal romunski pisatelj Radu Boreanu in zajema motiv v nekakem špijsko-diverzantskem incidentu. Da je špijon Jugoslovane, se samo ob sebi razume. Sicer pa je najbolje, e podamo kratko vsebino tega umotvora: V stanovanju profesorja Trifunova v Temišvaru pride nek Šav-pundžiju, načelnik rečne plovbe na Begeju, ki je seveda špijon UDB-e. Njegova naloga je, priiti v stik s profesorjevo hčerko, ki je tudi agent UDB-e. Nekdo iz družine izda ob »agentov« s predstavniki jugoslovanske poslanstva v Bukaresti in jasno, tudi z nekim svetnikom ameriške ambasade, ki jima daje navodila, ali bolje ukaze ali naloge. In to eremekdijo morajo igrati najboljši romunski gledališki igralci po vseh najrazličnejših gledališčih, da se med romunskim ljudstvom vzbudi sovratstvo proti jugoslovanskim narodom.

ZDA in Španci V ZDA živi sicer skupek najrazličnejših narodov, ki so se zili v enotni narod nimajo pa niti najmanjše skupne prvotne nacionalne zveze. Prvotni prebivalci, ki jih je pripeteni Evropejec tako neusmi-

Madžarski odbori za mir se bore za odkup

«Odbori za obrambo miru» in županji Sabolč-Satmar na Madžarskem so dobili novo nalogo. Vse so namreč poslali pri organizaciji odkupa poljedelarskega proizvodstva na ozemlju svojih županij. Odbor za obrambo miru v mestu Rakamaz je za najavil tekmovalno v odkupu jajc, zbirne in svinj, medtem ko so v mnogih drugih mestih zborovanja, na katerih so prikazovali potrebo za etesno povezanost miru in poljedelstvas.

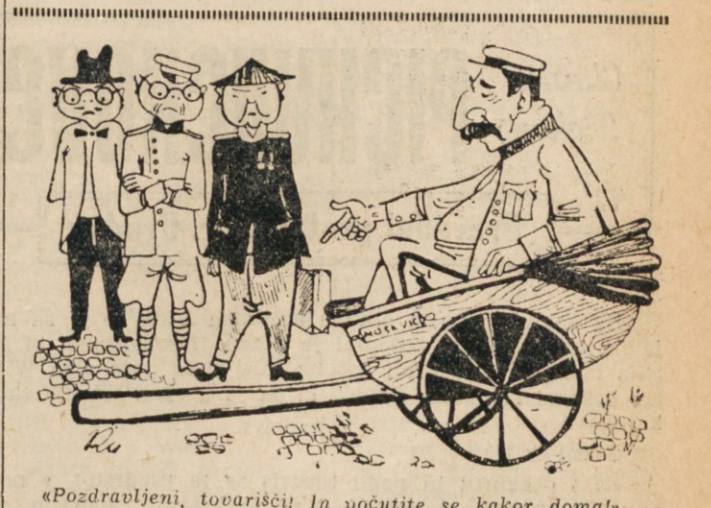
Glasilo madžarsko-sovjetskega društva za kulturno sodelovanje »Eki vilag« se vedno česče priročuje zaradi dela lokalnih organizacij društva glede tečajev ruskega jezika. Po vseh imenovanega lista je v županji Backiskun delalo med preteklim školskim letom le 19 tiskanih tečajev, od tega števil pa jih je 13 odpadlo na mesto Bako.

Na sestanku bolgarskih književnikov, kompozitorov in predstavnikov armade, na katerem je bil prisoten sovjetski komunist ilacaturan, so poudarili potrebo za ustvarjanjem množičnih korlačnih pesmi in korlačnih v vojaških pesmi po sovjetskem vzorcu.

Letos so bili na Češkoslovaškem mnogi počiniki domovi, namenjeni delavcem prazni. Češki tisk je ugotavljal to dejstvo in poskušal zvrniti krivdo na delavce, ki ne izkoristijo v dovoljni meri letovščino in okrepitve. Bratislavski »Pravda« je temu vprašanju posvetila celo vodnik, ni pa analizirala vzrokov, ki so privedli do tega stanja.

Vsa stvar pa nam postane bolj jasna, če prečitamo navodila praške vlade o izkoristitvi letnega odmora. Po tem navodilu, ki je v veljavi že del časa, se lahko vsakemu delavcu ali nameščencu donodi da izgubi pravico do izkoristitve letnega odmora. Te pravice nimajo vsi tisti, ki so del časa bodeli, ki so služili vojaški rok ali so bili na vojaških vajah, nato pa mezniki, ki zamujajo delo ter poednini celotni kolektivni, ki ne izpolnjujejo plana. Za vsako neopravičeno zamudo ali izostanek se odbija od letnega odmora dva dni. V kolikor številu odbitih dni preseže število dni določenih za letni odmor, tedaj se razlika odbije od dopusta naslednje leto.

(Jugopress)

«Pozdravljeni, tovarišci! In počutite se kakor doma!»

«Čemu, strickej Sam, ne daste tega orožja nama?» «Nočem posredništva. Najbolje, da ga kar direktno izročim Jugoslovanom.» (Po Pavlihu)

